

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.622 van 18 oktober 1996

A. 69.260/VI-13.223

In zake : 1. **de Vereniging zonder winst-oogmerk "ESPACE P",**
2. **DE RIDDER** Chantal,
3. **VAN DEN BERGHE** Laurette,
4. **BERTHET** Joëlle,
5. **GARROSA** Maria,
6. **SOLNY** Liliane,
7. **VAN EETVELDE** Viviane,
die alle woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Eric GILLET, advocaat,
Brand Whitlocklaan 30
1200 Brussel,

tegen :

de Gemeente Schaarbeek,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vereniging zonder winstoogmerk "ESPACE P", Chantal DE RIDDER, Laurette VAN DEN BERGHE, Joëlle BERTHET, Maria GARROSA, Liliane SOLNY en Viviane VAN EETVELDE op 7 juni 1996 hebben ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het besluit dd.

24 januari 1996 van de gemeenteraad van Schaarbeek tot wijziging van het tarief van de "belasting op de barmeiden en dienders van soortgelijke inrichtingen" (dienstjaren 1996 tot 1999);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk "ESPACE P", Chantal DE RIDDER en Laurette VAN DEN BERGHE de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 september 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GILLET en Mr. HIRSCH, advocaten, die voor de verzoekende partijen verschijnen, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente Schaarbeek sedert 1 januari 1978 een jaarlijkse belasting heft op de barmeiden, en later ook op de barmannen, ten laste van de exploitanten van bars en soortgelijke inrichtingen; dat die belasting, die oorspronkelijk voor vijf jaar was ingesteld bij een gemeenteraadsbesluit van 24 november 1977, bij beslissingen van 9 december 1982 en 25 februari 1988 is verlengd;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 19 januari 1993 voorgesteld heeft de belastingverordening andermaal te verlengen en "de aanslagvoet en modaliteiten toepasselijk tot 1992" te behouden, omdat "de beschikkingen van het beheersplan ... het behoud van deze bron van inkomsten voorzien"; dat de gemeenteraad aldus op 11 februari 1993 een nieuwe verordening heeft vastgesteld waarvan artikel 1 met ingang van 1 januari 1993 en voor vijf jaar "ten laste van de exploitanten van dranksluiterijen ... een jaarlijkse taxe van 50.000 frank (heft) voor iedere persoon die de handel van de uitbater rechtstreeks of onrechtstreeks bevordert door met klanten te verbruiken of tot verbruik aan te zetten, door normaal dienstbetoon aan de klanten, of door zang of dans" en waarvan artikel 3 het volgende bepaalt : "Wordt beschouwd als barman of barmeid, iedere persoon, die in een dranksluiterij de handel van de uitbater, met of zonder loon, bestendig of tijdelijk, rechtstreeks of onrechtstreeks bevordert door met klanten te verbruiken of tot verbruik aan te zetten, door normaal dienstbetoon aan de klanten, of door zang of dans.";

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 16 januari 1996 "om te voorzien in de ontvangsten die noodzakelijk zijn voor de goede werking van de gemeente" voorgesteld heeft die belasting op 100.000 frank per barman of barmeid te brengen vanaf het dienstjaar 1996 "teneinde aan de voorschriften van een goed beheer te beantwoorden en overwegende dat de aangroei van een dergelijke activiteit op het grondgebied van onze Gemeente ontmoedigende maatregelen nodig maakt"; dat de gemeenteraad dat voorstel op 24 januari 1996 heeft gevolgd door artikel 1 van de verordening van 11 februari 1993 te wijzigen; dat dit de handeling is waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd;

Overwegende dat van 11 tot 25 maart 1996 over alle door de gemeenteraad op 24 januari 1996 vastgestelde belastingverordeningen een openbaar onderzoek is gehouden en dat tijdens dat onderzoek over de omstreden verordening geen enkele opmerking is gemaakt; dat de toezichthoudende overheid op 26 maart 1996 heeft laten weten dat zij "geen grote bezwaren had" tegen het bestreden besluit en dat de omstreden verordening vanaf 9 april 1996 door middel van aanplakking is bekendgemaakt;

Overwegende dat de verwerende partij een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert die zij ontleent aan de ontstentenis van belang vanwege sommige verzoeksters om in rechte op te treden, en op zijn minst voor sommige andere verzoeksters aan het feit dat hun belang niet wettig is; dat zij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert die zij ontleent aan de omstandigheid dat de verzoeksters onder de nummers 2 tot 7 zich voordoen als handelaarsters terwijl hun inschrijvingsnummer in het handelsregister niet in het verzoekschrift is vermeld;

Overwegende dat de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing afhangt van die van het verzoekschrift tot nietigverklaring, waarvan zij het accessorium vormt;

Overwegende, ambtshalve, dat op het verzoekschrift tot nietigverklaring slechts voor 12.000 frank zegels zijn geplakt en dat het verzoekschrift in dat opzicht dan ook slechts ontvankelijk is wat de eerste drie verzoekende partijen betreft; dat hetzelfde geldt voor de vordering tot schorsing;

Overwegende, wat de eerste verzoekende partij betreft, dat zij verklaart te handelen ter verdediging van het collectieve belang van haar leden, "gelet op het door de bestreden verordening nagestreefde doel";

Overwegende dat artikel 3 van de statuten van de eerste verzoekende partij, die bij haar oprichting, op 3 november 1988, "PREVENTION SIDA PROSTITUTION" heette, als volgt luidt :

" De vereniging heeft tot doel :

de sensibilisatie, de informatie en de preventie met het oog op het verminderen van de overdracht van het H.I.V.-virus en van de andere S.O.A.'s onder zowel de mannelijke als de vrouwelijke prostituees;

de opleiding op het terrein van vrijwillige tussenpersonen om de informatie zo goed mogelijk op de doelgroep af te stemmen;

alle problemen betreffende de vrijwillige opsporing aan te pakken;

de begeleiding van seropositieve personen of AIDS-patiënten en hun omgeving, met inbegrip van de verdediging van hun materiële en juridische belangen;

de studie van de gezondheidsproblemen, rekening houdend met de psycho-sociologische aspecten ervan.

De vereniging zal angstvallig waken over de eerbiediging van de individuele vrijheid en de persoonlijke levenssfeer; ze zal zich verzetten tegen elke discriminatie en tegen elke aantasting van de waardigheid van de persoon";

dat zij tijdens haar algemene vergadering van 26 november 1992 haar benaming heeft veranderd in "ESPACE P..." en het volgende heeft beslist :

" De sensibilisatie, de informatie en de preventie met het oog op het verminderen van de overdracht van het H.I.V.-virus en van de andere S.O.A.'s onder zowel de mannelijke als de vrouwelijke prostituees blijft een prioritaire doelstelling van de vereniging die haar werkingssfeer echter uitbreidt tot andere problemen die met de prostitutie verband houden (mensenhandel, drugsverslaving, armoede, geweld ...)" ;

Overwegende dat de omstreden verordening niet specifiek en uitsluitend op de prostitutie betrekking heeft en dat de daarbij ingestelde belasting niet verschuldigd is door personen die de prostitutie bedrijven maar door exploitanten van bars; dat de eerste verzoekende partij nalaat uiteen te zetten op welke wijze die verordening haar statutair doel of de collectieve belangen van haar leden schaadt; dat daaruit volgt dat de vordering tot schorsing, wat haar betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de tweede verzoekster verklaart dat zij in de Aarschotstraat te Schaarbeek een bar uitbaat, wat een handelsactiviteit is; dat de tweede verzoekster, zonder te worden tegengesproken, in een tijdens het onderzoek ingediend stuk beweert dat zij in het handelsregister van Brussel is ingeschreven onder het nummer 594.188;

Overwegende dat ook de derde verzoekster verklaart dat zij in de Aarschotstraat een bar uitbaat en dat zij, zonder te worden tegengesproken, beweert dat zij in het handelsregister van Brussel is ingeschreven onder het nummer 594.334;

Overwegende, wat deze beide verzoeksters betreft, dat de verwerende partij niet bewijst - en zelfs niet tracht te bewijzen - dat zij eens anders prostitutie zouden exploiteren en dat hun vordering tot schorsing bepaaldelijk tot doel zou hebben hen in staat te stellen daarmee door te gaan met schending van de artikelen 380bis en volgende van het Strafwetboek; dat daaruit volgt dat zij een wettig belang hebben om in rechte op te treden en dat, wat hen betreft, geen enkele door de verwerende partij aangevoerde exceptie van niet-ontvankelijkheid kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden verordening hun dreigt te berokkenen, de eerste verzoekende partij niets betoogt, terwijl de anderen in wezen aanvoeren dat het uitdrukkelijk vermelde doel van de bestreden verordening erin bestaat hun te ontraden hun activiteit voort te zetten en, als die verordening ontradend genoeg is, "de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan dan ook de

sluiting van de drankgelegenheden van de verzoeksters tot gevolg moet hebben"; dat zij daarop laten volgen dat de uit de verhoging van de belasting voortvloeiende toename van de lasten noodzakelijkerwijs tot de sluiting van die drankgelegenheden zal leiden omdat zij "daardoor nog slechts over onbeduidende bedragen, die ruimschoots lager liggen dan het bestaansminimum, zouden beschikken om van te leven" en dat "zulks uiteraard een zeer ernstig nadeel is dat meer dan moeilijk te herstellen is, aangezien zij niet in staat zouden zijn hun activiteit, na de gedwongen beëindiging ervan, te hervatten";

Overwegende dat de verzoeker tot schorsing in concreto moet aantonen dat de tenuitvoerlegging van de omstreden beslissing, als ze niet wordt geschorst, tijdens het geding tot nietigverklaring grote gevolgen dreigt te hebben die in de praktijk onomkeerbaar of moeilijk te herstellen blijken en dat hij bij zijn vordering bewijsstukken moet voegen die de Raad van State in staat moeten stellen na te gaan of het aangevoerde nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de door de tweede en derde verzoekster aangevoerde vrees dat zij hun inrichting zullen moeten sluiten door geen enkel bij de vordering gevoegd document wordt gestaafd; dat het enige document dat vóór de terechtzitting alleen door de tweede verzoekster is overgelegd, een niet-ondertekend handgeschreven document is dat zich aandient als een bijlage bij een aangifte in de inkomstenbelasting voor het aanslagjaar 1996 en getallen bevat die niet overeenstemmen met die welke in de vordering tot schorsing zijn vermeld, geen enkele bewijskracht oplevert en de Raad van State niet in staat stelt nauwkeurig na te gaan welke gevolgen de verhoging van de belasting op de concrete situatie van de exploitante in

kwestie zal hebben; dat het beweerd nadeel niet als bewezen kan worden beschouwd;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk wat de vereniging zonder winstoogmerk "ESPACE P", Joëlle BERTHET, Maria GARROSA, Liliane SOLNY en Viviane VAN EETVELDE betreft.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de IIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op achttien oktober 1900 zesennegentig door :

Mevr. WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de Hr. MESSINNE,	staatsraad,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M.-L. WILLOT-THOMAS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.